

ביצד משתתפין פרק שמוני עירובין

פ.ג.

עין משפט
נר מצוה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל לב לד לז לו לט
מחמת אולפין ה' פ'
ד מ"י פ"י מלגמט כזריס
לכלה טו סגט שפין קמד
טו"שע"ד י"ד ס' שעד סג"פ:

רבינו הגאון (המשך)
חומשא. של מדברית והיא
כ"ט ביני פחות חומש
ביצה, (כ"ד) (כ"ט) מוספת
על קמ"ד הוי"ן להו ק"ג
ביני. אי סאה דצפורי
ר"ז ביצים הוי"ן, ואמרין
לעולם סאה שיעור רבי
ר"ז ביצים, סאה דצפורי
היא. והאי דאמרת ר"ז
(סאה) ביצים בתר דאפקו
חלתן, וכי שיעור רבי ר"ז
בהוי חלתן, ואמרין למיתו
חלת שלה של צפורי כמה
ביני הוי"ן, ומדתן במתני
שיעור חלה אחד מכ"ד,
נמצאו שהורמט חלה מזו
הסאה ט' ביצים, והדתינן
אכתי (ר"ז) (ט"ז) (כ"ט)
ביני הוי"ן, ור' שיעור
ר"ז, ושכקנין להני חושבני
לכלוה ואמרין אלא אייתי
ועוד דר' ושוי עלייהו.
כלומר, של צפורי היא
ר"ז ביצים שחוקות, ועוד
כל ביצה וביצה ועוד
עצבות, וכי שיעור רבי
ר"ז, ביצין עצבות שיעור.
לפיכך אייתי ועוד שהוא
חלק אחד מעשרים בביצה
ש' ר', ושוי אהני ר"ז
ביני (פ"י) (דו"ט) ר"ז
עוד, (נפרקינן א"ה הו"ל
ט"פ), הוי"ן כיון דלא
הוי"ן ביצה לא חשיב להו.
ת"י סאה ירושלמית עורפת
על של מדברית שותת.
ושל צפורי עורפת על של
ירושלמית שותת. נמצאת
צפורי עורפת על מדברית
שליש, שהוא מחצה. האי
שליש דהובא אי מדברית
ט"פ הוא, שליש מדברית
מ"ה הוי"ן, כי שרית לו
אקמ"ד הוי"ן קצ"ב, (ט) ואנן
קצ"ג ביני הוא דאמרי
בסאה ירושלמית, וא בשל
צפורית אכתי ביצין להו.
א"ר יומיה הכי קאמר
נמצאת סאה של צפורי
עורפת על של מדברית
קרוב לשליש שלה כו'.
והוי לה רבנא מדי קרוב
קתני, אלא הכי קאמר
נמצאת סאה של צפורי תרי
על מחצה של מדברית ועוד
ד' שליש ביצה, פ"י סאה
צפורית בתר דשרית עלה
ועוד דר' הוי"ן ר"ז ביני,
שלישה הוי"ן ע"ב ביני,
ושליש ביצה ומחצה של
מדברית, והאי קמ"ד ביני
חצה ע"ב ביני. אישתבח
שליש של צפורי עורף
על מחצה מדברית שלישי
ביצה. ת"י סאה ירושלמית
עורפת על של מדברית
שותת כו'. פ"י סאה מדברית
הוי"ן לה קמ"ד ביצים,
ותויתו הוי"ן כ"ט ביני,
קמ"ד וכ"ט ביני קצ"ג.
נמצאת סאה ירושלמי שהיא
קצ"ג ביצים עורפת על
סאה מדברית שותת מלבר,
עוד שותת ק"ע הוא ל"ד.
כשתוסף ל"ד על קצ"ג
הוי"ן ר"ז ביצים נמצאת
עוד של צפורי עורפת על
של ירושלמית שותת מלבר.
ונשאר שותת, שלישי ביצים
אלא חושב. אלא כיון שאין
בשותתין שיעור ביצה לא
חשיב להו כדאמרין לעיל.
וראנין דרבנאני הגאונים
זציל פירוש וזלתי זה
הפירוש אבל זהו בקלה
ומסורות בידינו. ירושלמי
מוזנו לחול אבל לא לשבת
דברי ר' מאיר כו'. ר' מאיר
אכיל מלמטין, אכיל פיתא
סבב בחול דלית (ביה) (ליה) בשש לאכול בו, אכיל פיתא שבת, בשבת דאית ליה מטמין, אכיל פיתא
סבב. ר' יהודה סבב בחול דלית ליה מה לזכל אכיל (פיתא) סבב, בשבת דאית ליה מטמין, אכיל פיתא
בבחה. איתא חמי ר' יוחנן בן ברוקה אמר, חן עבדי ציגולא חריס ביני, והדין עבד ציגולא תמני ביני, והוא
ר' שמעון ותני קרובין דבריהם להיות שוין. רב הונא א' צא מהן שלישי ליציאה. ת"י ראשית עירסותיכם

וחצי חצי הציה לטמא טומאת אובלין. אכלוה תנאי קאי דמפרש
צקונטרס לר"י זן צרוקה כדלית ליה דהיינו כביצה חסר
רביע ולר"ש כביצה שלמה והא דלאמר בכל דוכמא כביצה לטמא
טומאת אובלין היינו כרבי שמעון ולא כרבי יוחנן זן צרוקה:
קע"ג הוי"ן ר"ו היא. און החשבון

מכון דלפי צקונט' ולא דק:
חלתא כמה הוי"ן תמני מאתן
וחמיסר הוי"ן. ר"ח
גריס חלתן כמה הוי"ן משעה מאתן
ושימסר הוי"ן וכן הוא אמת דלאמר
צפ' חלון (לעיל דף פ"ה). דשיעור חלה
א' מכ"ד ולר"י כ"ג כ"ג חלה
ותשעה פעמים ביצה ל"ס ר"ז:
ש"ל"ש יודה כמה הוי שיתין נבי
תרתין. לא דק דמעט
חסר וכיון דלא חסר אלא מיעוט
ביצה לא חייש ויש דגרס שיתין נבי
תרתין ונכי פורתא:

נמצאת שלישי (ש) ציפורי. צעודות
ושלש דקמ"ד צבריתא

קאי אשליש ציפורי ושלש ביצה:
יתירה על מחצה של מדברית
שליש ביצה. לפי שמונה
שליש לפורי ק"ט וס"ט ועודות ג'
זינים וט' ועודות ואס כן שלש פזורי
עס הועדות ע"צ זינים ומחלה חסר
ועוד כיון דלא הוי חצי ביצה קרי לה
שליש אכל אי דייקת זב שפיר הוי
יומר מחצי ביצה דהא סאה ציפורי
היא ימירה על ר"ז קרוב לז' חומשים
ונמצא שלש שלה ס"ט זינים וחצי
חומש ושכמטרף עס הועדות הוי
יומר מע"צ ביצה ומחלה ואמר מהר"י
דהך צרייתא קיימא ארבעין רב דימי
דקאמר ושיעור רבי מאתן וצברית
ולא חשיב ועודות ש' ז' זינים הואל
ואינו עולה לזינה ושלש ממאתן
ושצנכר עולין צבעין ומרין ושלש ומה
שמקשין שצנכר שמעתינן חשיב ועודות
של ציפורי ושל מדברית לא חשיב דהא
ועודות איכא ככולוה לזן הוסיפו
אלא שמוט צירושלמית וכן ציפורי
אור"י דצירושלם ונצפורי לא
הוסיפו כי אס למנין זינים של סאה
מדברית והקדמונים שלפני רבי דקדקו
דצבר שאין בתוספת שלהן שמוט
מזומנת כי זינים מדברית הוי גסין
יומר מאתן של יוס המוספת והוסיפו
על מדת ציפורית שהיתה מאתן ח'
זינים ושני חומשין חסר קיימנא י'
זינים אחד מכ' לכל ביצה:

על מחצה של מדברית שלישי ביצה.
מפרש מהר"י נמצא שלש של ציפורי מלגלח ימירה על שלש של מדברית
מלצר שלש ביצה וקאי שלש דצרייתא אחריוהו ואצילה ורבינא מפרש
דברי רבי ירמיה ומפרש דה"ק רבי ירמיה נמצאת סאה ציפורית
ימירה על של מדברית קרוב לשליש שלה פ"י לשליש מדברית מלצר
ושליש שלה פירוש ושליש של ציפורי מלגלח קרוב למחלה של מדברית
וכעין זה מלניו פירוש בכל מערבין (לעיל דף נ"ה): אמר רבי ירמיה
כשהיה עליו שרן כל זין השמשות ומפרש' לה רצה ורבי יוסף:

חלה אחד מכ"ד כדאמר צפרק חלון שזין ז' חזירות (לעיל פ"ה). כמה הוי"ן ממני. שהן אחד מכ"ד צק"צ ולא דק בחלתן של ט"ו זינים
הנותרין ועולה ליותר מחצי ביצה: איישי ועודות דר'. ששיעור ומנא לכל ז' זינים של מדברית אחד ממ' צביצה כדאמר דהוי לפ' זינים
ביצה לק"ס ז' זינים ולמ"ז הנותרין יותר מחצי ביצה: אי הכי עפי הוי להו. ממאתן ושיצנכר ומשני כיון דלא הוי ביצה לא חשיב ליה. כך
שמעתי בלשון אחד וקשיא לי בגוה דאי דייקת זב שפיר טפי מביצה הוי שהרי צעודות של מ"ז זינים שלא חשבתי ש' יומר מחצי ביצה
ובחלתן של ט"ו זינים שלא חשבתי ש' יומר מחצי ביצה וגל למעלה צעודות צפורית על ירושלמית ושאריו ז' חומשין שלא דקדקו בהן. ובלשון
אחר שמעתי אלא אייתי ועודות של ר' שדי עליהו וזל חלתן מהכל וכי פרכין מלמחן וזב הוי אייתי ועודות דר' אחת מכ' לכל ביצה
שדי עליהו דהו למאתן י' זיני הו ממאתן ושיצנכר א"ה טפי להו ועודות דר' אחד ח' לכל ביצה מו' זינים וגס ז' חומשין שלא דקדקו
בהן ומשני כיון דלא הוי ביצה לא חשיב ליה: שמוס. מלצר: ושל ציפורית יסירה על ירושלמית שמוס. ירושלמית ושותת מלצר: תילתא
דקמ"ד הוי מ"ח: ואילו עורפת. דציפורית על מדברית ס"ג דהא סאה ציפורית ר"ז כדאמרין לעיל ומדברית קמ"ד: ואלא שלש ירושלמית.
קאמר: שלש דידה כמה הוי ג"ה נכי סונחא. דהא סאה ירושלמית קע"ג כדאמרין לעיל: קרוב לשליש דידה. דשליש דידה
ס"ט ועורפת ס"ג: ושליש דידה. דהוא ס"ט קרוב הוא למחלה מדברית דהוא ע"ב: צעודות דרבי. כי משערת לה צעודות דאשכח
זה רבי דשיעור זה מאתן ושיצנכר והוי שלש דידהו ע"צ ושליש ביצה ימירה על מחצה דמדברית שלש ביצה דמחלה דמדברית ע"צ:

סבר בחול דלית (ביה) (ליה) בשש לאכול בו, אכיל פיתא שבת, בשבת דאית ליה מטמין, אכיל פיתא
סבב. ר' יהודה סבב בחול דלית ליה מה לזכל אכיל (פיתא) סבב, בשבת דאית ליה מטמין, אכיל פיתא
בבחה. איתא חמי ר' יוחנן בן ברוקה אמר, חן עבדי ציגולא חריס ביני, והדין עבד ציגולא תמני ביני, והוא
ר' שמעון ותני קרובין דבריהם להיות שוין. רב הונא א' צא מהן שלישי ליציאה. ת"י ראשית עירסותיכם

וחצי חצי הציה לטמא טומאת אובלין. לרבי יוחנן זן צרוקה כדלית
ליה דהיינו כביצה חסר רביע שהרי הוא שיעור [צפ:]: צככר של רובע קב
כדאמר מחלה שזכר לחנוני נמצא כזכר צפונדין רובע קב וז' זינים
חלה ג' זינים לזיני המנוגע וחצי חלה ביצה ומחלה לפסול את הגויה
ולטומאת אובלין ג' זיני ביצה ולר"ש

שיעור [סס] צככר מג' לקב כזכר שלמה
ח' זינים חלה ד' חצי חלה ז' חצי חלה ז' חצי חלה ז' חצי חלה ז'
לדדי. לא הויא שיעור טומאת
אובלין חצי שיעור פסול גויה מזומנא
אלא יש שאומרים פחות ויש שאומר'
יומר: דפיא כמה שיעור חצי פרס.
פחות אלא הגוייה: חסר קיימא.
צביצים קטנים שיעורה ואצילה דר"ש
לאמר צמתינן ז' זינים: שיעור רבי.
סאה אחת שהוצאה לפני ומנא למנין
קבין שבה יותר מכ"ד זינים לקב
דהיינו לכזר של שלישית הקב יותר
מת' ואינו יותר על ד' וחצי חלה
ז' זינים ועוד אחד מכ' צביצה לכל
ביצה דהיינו לחצי פרס אחד מעשר
צביצה תוספת. ויש ששנין אחד ממ'
צביצה ומפרשי לז' זינים תוספת
אחד ממ' ותו לא. והמדקדק בלשון
לרבי יודה חסר קיימנא צבי צבי מיהו
ואי לרבי יוסי ביצה וקליפתה שחוקות
צבי מיהו ואי לרבי ועודות צבי
דהיינו טפי: בלא קליפתה. נמי זוטרי
טפי חסילו מפלגי שיעוריה דחצי פרס
דרבי יודה: זו דברי ר' יהודה. הך
צרייתא דחצי פרס לעיל: ר' יוחנן
זן צרוקה. ואוקימנא אליבא דצככר
של רובע הקב ז' זינים שיעור לעירוב
חלה ג' חצי חלה ביצה ומחלה:

פשיטא. דהא רב חסדא גופיה הכי
אוקמנא לעילא לא מהן מחלה לחנוני:
בנויים. שס האיש: מודיא קונדסא.
שס הסאה: דמן נאוסא. מאותו
מקום: דמדבריים. שהן ר' קבין וק"ל
קב ד' לוגין ולוג' ז' זינים הרי כ"ד זינים
לקב קמ"ד לסאה: ואי דיושלמית.

לדמר לקמן דעורפת שמוט על סאה
שהיתה צימי משה ושמוט הביאו
מנחון דהיינו חמישית כשיעור הראשון
הרי ניתוספו כ' על ק' וניתוספו
חמישית על מ' דהיינו ח' וביצה חסר
חומש על ד' הרי תוספת כ"ט חסר
חומש תנס על קמ"ד קע"ג וזהוהו צנר חומשא לא דק: ואי
דציפורים. דלמר לקמן ימירה על ירושלמית שמוט מלצר: מאסן ושצע
הוי"ן. למאה עשרים תוספת לע' י"ד תוספת שהן חומש על ע' שניתוסף
עליה חלק חמישי שמתחילה שהוא חלק ששי למדה הגדולה דהיינו
שמוט מלצר כלומר על החמשה הביאו ששי מן החון הרי תוספת
ל"ד תנס על קע"ג הרי ר"ז ובתוספת של ג' הזינים חומשינן לא דק
ש"ד מחשבון הראשון חסר חומש לא מג' אלא חומש לא נשאר
אפילו חצי ביצה: איישי חמשה שדי עליהו. בןסאה זו שהוצאה לפני
היתה סאה ציפורית וחלתה שכשיטלו חלתה תעמוד על סאה ושיעור
חלה אחד מכ"ד כדאמר צפרק חלון שזין ז' חזירות (לעיל פ"ה). כמה הוי"ן ממני. שהן אחד מכ"ד צק"צ ולא דק בחלתן של ט"ו זינים
הנותרין ועולה ליותר מחצי ביצה: איישי ועודות דר'. ששיעור ומנא לכל ז' זינים של מדברית אחד ממ' צביצה כדאמר דהוי לפ' זינים
ביצה לק"ס ז' זינים ולמ"ז הנותרין יותר מחצי ביצה: אי הכי עפי הוי להו. ממאתן ושיצנכר ומשני כיון דלא הוי ביצה לא חשיב ליה. כך
שמעתי בלשון אחד וקשיא לי בגוה דאי דייקת זב שפיר טפי מביצה הוי שהרי צעודות של מ"ז זינים שלא חשבתי ש' יומר מחצי ביצה
ובחלתן של ט"ו זינים שלא חשבתי ש' יומר מחצי ביצה וגל למעלה צעודות צפורית על ירושלמית ושאריו ז' חומשין שלא דקדקו בהן. ובלשון
אחר שמעתי אלא אייתי ועודות של ר' שדי עליהו וזל חלתן מהכל וכי פרכין מלמחן וזב הוי אייתי ועודות דר' אחת מכ' לכל ביצה
שדי עליהו דהו למאתן י' זיני הו ממאתן ושיצנכר א"ה טפי להו ועודות דר' אחד ח' לכל ביצה מו' זינים וגס ז' חומשין שלא דקדקו
בהן ומשני כיון דלא הוי ביצה לא חשיב ליה: שמוס. מלצר: ושל ציפורית יסירה על ירושלמית שמוס. ירושלמית ושותת מלצר: תילתא
דקמ"ד הוי מ"ח: ואילו עורפת. דציפורית על מדברית ס"ג דהא סאה ציפורית ר"ז כדאמרין לעיל ומדברית קמ"ד: ואלא שלש ירושלמית.
קאמר: שלש דידה כמה הוי ג"ה נכי סונחא. דהא סאה ירושלמית קע"ג כדאמרין לעיל: קרוב לשליש דידה. דשליש דידה
ס"ט ועורפת ס"ג: ושליש דידה. דהוא ס"ט קרוב הוא למחלה מדברית דהוא ע"ב: צעודות דרבי. כי משערת לה צעודות דאשכח
זה רבי דשיעור זה מאתן ושיצנכר והוי שלש דידהו ע"צ ושליש ביצה ימירה על מחצה דמדברית שלש ביצה דמחלה דמדברית ע"צ:

רבינו הגאון

ואם יאכל חרומה או קדיש
חייב שגור להן טומאה.
הוא ירביע חצי פרס, בעיני
למבוה ליה ורומא למלכ דאי
משלים סעודה דליה בהדיא
סעודה חרומה או קדיש
קודם שיתאכל האוכלין
הטמאין במי חייב טומא
וחצי [חצין] חציה לטמא
טומאת אובלין. ואקשינן
ותנא דידן מאי טעמא
לא תני וחצי [חצין] חציה
לטמא טומאת אובלין.
ופרקין משו דלא שוה
שיעוריהו להדרי. דאילו
שיעור חציה בבית המנוגע
וחצי חציה לפסול את
הגויה שוין, ואילו כפולת א'
אובלין ר' נתן (ב"ר)
ור' דוסא אומרים כביצה
שאמרו כמה וקליפתה.
ואתכמים אומרים כמה בלא
קליפתה. והילכתא בפלוגתא
לא קיימרי. והניא כמה
חצי חצי פרס שתי
ביצים חסר קיימנא דברי
ר' יהודה. ור' יוסי אומר
שתי ביצים שחוקות, שיעור
רבי שתי ביצים ועוד, וכמה
הוא ועוד [אחר] מעשרים
כביצה. אמר רב חסדא זו
דברי ר' יהודה ור' יוסי
אבל הכמים אומרים כביצה
ומחצה שחוקות. הוא דהוי
חצי פרס. ואמרין מאן
המצינו ר' יוחנן בן ברוקה
הוא, ודיהבי שיעורא דכזר
חצי קב דהוא בחשבון
קמ"ד ביצים לסאה, והיא
קב ששה קבין, מגיע לכל
קב כ"ד ביצים, חצי קב י"ב
ביצים, והוא שיעור הכזר
קודם שפירש רב חסדא. צא
מהן מחצה לחנוני, חצי
כזר שהן ר' ביצים לבית
המנוגע. וחצי חציה שהן
ג' ביצים לפסול את הגויה,
וחצי חצי חציה שהיא ביצה ומחצה לטמא טומאת אובלין. כפיטא דר' יוחנן בן ברוקה היא. ושנינן אן מיהו שחוקות
אתא רב חסדא לאשמעינן ביה תנן. מאי שחוקות עורפות כמעט. כי אתא רב דימי אמר שיעור לו בנויים לז' מודיא
קונדיסא דבן סאה, וישתנוהו רבי ר"ז ביצים. ואקשינן, אי סאה דשיעורא ר' יוסי ביני דהיא, אי סאה
מדברית, קמ"ד ביני היא, דהיא ר' קבין, כל קב כ"ד ביצה הוי קמ"ד ביני. אי סאה ירושלמית עורפת על של מדברית

(6) [פשיטא ט: ו: יבמות מו:
קה: כמיות ז': לג: קידושין
טו: גיטין כז. מו: ע"ג: ז"ק ע"ג:
צ"מ ט: ע"ז: ז': פסחין סו.
שנוטע לו. הרויח ג: ז' זכום:
מח: ממות פח: כבורות כ: ז':
ל: חולין ע"ג. תמורה ל: לג: דיה
ט: ז"ג: ט' (97) פ"ג:
א) ובתוספת חומשין של ג'
היזים רש"ע]

תורה אור השלם

1. ראשית עירסתכם חלה
קרימו תרוקה פתוחה לין
בן קרימו אתה:
במדבר טו כ

הגהות הב"ח

(6) תוס' ד"ה נמצאת שלש
של צפורי טענות וכו'
ושלש:

גליון הש"ס

גמ' ותנא דידן מ"א ל"א תני.
ממה ל' מהיכל פסיקא זו
לרבי"צ שיעור ט"א ג' רביעי
ביצה כיון שזוהי חצי חלה
לדמא כאלמנא לביע ט"א
כביצה כדדרי' אובל הנחל
בנת אחת אלא דצבריתא
כריס דלדידה דביצה הוא חצי
חלה משה' נקט ליה כפסד
השטות דחצי חלה למנא
טומאת אובלין ג' חצי חצי חצי
חלה לבית המנוגע דקאי
כרי"צ ור"ש למד כדלית לא
ולמד כדלית ליה משה' לא
מזל למקט חצי חלה לטומאת
אובלין לרבי"צ חלו כן ה'
יאר עיני:

רבינו הגאון

ואם יאכל חרומה או קדיש
חייב שגור להן טומאה.
הוא ירביע חצי פרס, בעיני
למבוה ליה ורומא למלכ דאי
משלים סעודה דליה בהדיא
סעודה חרומה או קדיש
קודם שיתאכל האוכלין
הטמאין במי חייב טומא
וחצי [חצין] חציה לטמא
טומאת אובלין. ואקשינן
ותנא דידן מאי טעמא
לא תני וחצי [חצין] חציה
לטמא טומאת אובלין.
ופרקין משו דלא שוה
שיעוריהו להדרי. דאילו
שיעור חציה בבית המנוגע
וחצי חציה לפסול את
הגויה שוין, ואילו כפולת א'
אובלין ר' נתן (ב"ר)
ור' דוסא אומרים כביצה
שאמרו כמה וקליפתה.
ואתכמים אומרים כמה בלא
קליפתה. והילכתא בפלוגתא
לא קיימרי. והניא כמה
חצי חצי פרס שתי
ביצים חסר קיימנא דברי
ר' יהודה. ור' יוסי אומר
שתי ביצים שחוקות, שיעור
רבי שתי ביצים ועוד, וכמה
הוא ועוד [אחר] מעשרים
כביצה. אמר רב חסדא זו
דברי ר' יהודה ור' יוסי
אבל הכמים אומרים כביצה
ומחצה שחוקות. הוא דהוי
חצי פרס. ואמרין מאן
המצינו ר' יוחנן בן ברוקה
הוא, ודיהבי שיעורא דכזר
חצי קב דהוא בחשבון
קמ"ד ביצים לסאה, והיא
קב ששה קבין, מגיע לכל
קב כ"ד ביצים, חצי קב י"ב
ביצים, והוא שיעור הכזר
קודם שפירש רב חסדא. צא
מהן מחצה לחנוני, חצי
כזר שהן ר' ביצים לבית
המנוגע. וחצי חציה שהן
ג' ביצים לפסול את הגויה,
וחצי חצי חציה שהיא ביצה ומחצה לטמא טומאת אובלין. כפיטא דר' יוחנן בן ברוקה היא. ושנינן אן מיהו שחוקות
אתא רב חסדא לאשמעינן ביה תנן. מאי שחוקות עורפות כמעט. כי אתא רב דימי אמר שיעור לו בנויים לז' מודיא
קונדיסא דבן סאה, וישתנוהו רבי ר"ז ביצים. ואקשינן, אי סאה דשיעורא ר' יוסי ביני דהיא, אי סאה
מדברית, קמ"ד ביני היא, דהיא ר' קבין, כל קב כ"ד ביצה הוי קמ"ד ביני. אי סאה ירושלמית עורפת על של מדברית